

MARCZIUS TIZENÖTÖDIKE.

Csú törtük

85. szám.

Pest, június 22. 1848

Nem kell táblabíró politika.

Előfizethetni Pesten, csak a kiadónál (a Beimelféle nyomdában, aldunasor, Piáristák épülete) vidéken a k. postahivataloknál.

Előfizetési ár:

Julius elejétől kezdve félévre. Pesten házhozordással 5 ft. Vidékre postán borítékban 6 ft.

Évnegyedre Pesten 2 ft 30 kr. vidékre postán 3 ft 30 kr.

Egy hónapos előfizetést csak helyben, s a hónap első napjától számítva 1 forintjával fogadunk el.

Hirdetésektől egy háromszor hasábozott sorért, vagy ennek helyéért 3 kr. pp. fizetnek.

Szász Mátvás, az ujonnan választott pestvárosi bíró, ma reggel benyújtá lemondását.

A lemondás megtörtént: ne keressük azt, mi a színpalak mögött történt.

Azt mondják, a két új competens egy részről Koller más részről Graefl lesz.

Egy hang a pusztaban.

Olyan dologról akarunk szólni, melly most ugyan napirenden nincsen, de már nagyon kezd az ember fülét bosszantani. Értjük a korcs civilizáció legostobább inventióját a czimezést.

Először is mindjárt itt van a híres és nevezetes: tekintetes karok és rendek. — No de ennek már vége. Legyen a historia dolga kikutatni, miben voltak tekintetesek, mennyiben karok, mennyiben rendek, ezen részeg kortesektől követelt választott született Döbrögi-ek.

Véleményünk szerint ahhoz, hogy valaki magának címeket követeljen, lelket és jellemet bélyegző vakság szükséges.

Nagy és első rangú nemzetek elvetették a címeket. A francia hivatalos nyelv még nem is urazza az egyéneket, és nálunk már most is vannak méltóságosok és nagyméltóságosak, sőt kegyelmesek is.

Lamartine, Ledru Rollin, Louis Blanc, az emberi nemzet regenerátorai, egyszerű polgárok. És nálunk például Tihanyi uram egy minden jelentőségén alóli egyenesség folyamodik Bécsbe, hogy ő excellentias ur legyen.

Uram, uram excellencziás Tihanyi uram nem szégyenli ön magát?

Hanem tanácsolnok mi önnek egy módot, mi által önnek el menne kedve az excellentias czimtel. —

Tudja mit, kelljen fel egykor jókor reggel nyolcz óraker, tegyen fel egy hosszú hegyes háló siphát, vegyen magára slafrokkot, és úgy mosdatlanul, s ha van haja füsületle nélkül, tollasan pelyhesen, s borotválkozatlanul álljon ön a nagy tükör elébe: füzze össze karjait és nézze meg magát.

Nézzon ön komolyan, és mérgesen saját szemei közé, és keressen maga magán valami méltóságot. excellentiást! Ön földig fog pirulni, visszaküldi Bécsbe czimeit, s név változtatásért fog folyamodni.

Ha úgy állana rajtam, mint a mint nem áll én önt drága Tihanyicskám egy percz alatt kigyógyítanám a czimkórsgából.

Ki állitanám önt az az 1848-iki Europa fél istenei közzé.

És bemutatnám önök társaságát a jövőmenő közönségnek.

Azt mondom: Ime ez itt Lamartine, a szellem nagyság eszmeképe, ez itt Dupont de l'Eure, maga a vas álhatóság, ez Ledru Rollin a megtörhetlen bátorság, Louis Blanc az ifju Europa képviselője. —

És ezen emberek mindnyájan csak egyszerű zolgarok.

Ekkor önre jönne a sor galambom Tihanyi Ferencz. —

Képzelem mint szurkolna ön midőn a kíváncsiak előtt el kezdeném mondani, hogy kicsoda ön. —

Ez itt a Tihanyi Ferencz, egy excellentias nagy ur, ő császári, s apostoli királyi felségének valóságos belső titkos tanácsosa, temesi gróf és főispán: arany kulcsos, ezüst sarkantyus, réz gombos, czin kanalos, olom botos, vas villás, cserép pipás, fa gereblyés és lakirt topános vitéz.

Ah, ah:

Valjameg ön Tihanyi Ferencz nem ezerszer inkább kívánna ön a guilotin alá jutni mint egyszer egy illy szégyenkőre kitétetnie.

No de bocsánat ha úgy per tangentem önt berántottuk cikkünkbe, az ön fajtaja úgy is akkor volt legboldogabb ha nevét valami országos küldöttségbe becikkelyezték. Ezután 1848-ban már másképen fogunk cikkünkbe jönni.

Bocsánat, hogy háborgattuk, falusi elvonultságában. Pá, a viszonzlításig!

És pedig hány ilyen tekintetes, nagyságos méltóságos, nagy méltóságú, főméltóságú, kegyelmes, és irgalmas uraink vannak.

Aztán miféle emberek ezek. Árva lelkünk mondjuk, hogy ha kalendárium és schematismus,

nem volna az atyafiakon kívül neveket sem ismerne senki.

Először is a hivatalbéli méltóságok.

A püspökök illustrissimus ac reverendissimussok. Nem halálra neveltető czim ez. És mégis mint ragaszkodnak hozzá.

Eminentissimus, celsissimus, serenissimus — ezek az embert egy africai főnök következő címére emlékeztetik.

Ökrök ökre a legnagyobb erejű elephant.

Ezután az egyik azt mondja magáról, hogy ő az ország bírása, másik, hogy ő a tárnokmester, a harmadik, negyedik a király tállairól, sztaláról, pinczéről s lovairól vett magának czimet. —

Valóban az efféle egy cseppet sem különbözik attól, a mi Don Cesar de Bazanban van, a hol Monfior marquis a király kegyelmes apró marháinak ketrecz mestere.

Mi különbség van az apró marha, s egy ló között? A csirkéket a királyok megeszik, a lóra csak rá ülnek vagy kocsijukba fogatják.

A lovász mesternek következőleg épen nincs nagy oka Monfior marquis, királyi apró marhák felügyelője felett hetykélkedni, s azt gondolni, hogy ő nagyobb ur annál.

Az ügyvédek maguknak a perillustris és generosus czimet faragták, a polgárok végre, a kereskedők és csiznádiak prudensok és circumspectusok lettek.

Lehet e mind ezeknél iszonyatosb satirát gondolnunk.

Örvendeni való csak egy van, hogy a címek némelly helyeken már kezdenek el maradni.

A radicalok marczius óta nem ismernek czimet, és ha valaki követelőleg lépne fel, az ugyan csak nevetséges szerepet vinne.

A ministerek nem szólnak, hanem vagy háromnak a pestiek közül sok égető szomjat kell elszívni. Ah be jó volna egy kis excellentiaság!

Egyik ministertünkről azt az anecdotát hallottuk, hogy három napig mindig deprecaltta magától az excellentiát, de végre berekedt, s most a czim rajta maradt.

Egy közülök igen sajnálja a tekintetes czimet. Van egy olyan is, ki a tiszteletes czimhez szerzet magának érdemeket.

Végre mindezekből a tanuság az, hogy mentül kisszerűbb mentül nyomorubb egy ország annál több és czifrább címek vannak benne. És ellenkezőleg. —

Azért jó volna, ha a ministerium példával menne elő.

Hanem az nem jó példa, ha egyik minister azt mondgatja, hogy még korán van az „önt“ használni, hanem inkább torquealni kell a stylust, hogy a megszólítás ne jöjjön benne elő.

Épen mint mikor az ember nem tudja ha val-
jon per kend vagy per maga van valakivel.

Oh be szegény dolgok vannak a világon!

Csak még egyet: honnan componalta ki egy
bizonyos város hatósága, hogy a ministerium czi-
me ez: magas.

Nem kellene azt s W. Zeitungot annyira stu-
diamul tenni.

Egy kis levélke a hegyekből.

Szerkeztő!

Igen komoly dolgot denunciálok önnek. De-
nunciálja ön lapja által a ministeriumnak.

Tegnap egy ismeretlen egyén a zugligetben
az emberek véleményét pénzen vásárolgatta.

És tudja ön mire bujtogatott ezen ember: a
respublikára . . .

Szemmel láttam, fülellem hallottam, hogy
ezen ember azt mondta egy hegedős ártatlan czi-
gány gyerekeknek. Ha azt mondod: éljen a respub-
lika, kapsz egy garast.

Szörnyűség, szerkeztő . . . az ártatlankeblű
apró cigányfiukat így megvesztegetni.

Csak jól mondja ön szerkeztő, lapjában: Ez a
revolutio elront mindent, elfajul a világ. Ah ho-
vá lettek a régi jó idők, mikor még illyesmikről
hallani sem lehetett.

Jöjjön ki vasárnapra megint közzénk, sok szép
lányok lesznek idekint.

Ráczeviből.

Ah, ah, ez rettenetes! Ki hitte, ki gondolta
volna! Itt hova a kerület Nyári Pált egyhangulag
hivta meg, itt ki mer valaki ellene fellépni.

És ugyan ki!

A papok, szerkeztő, a papok, nem üti meg önt
a guta csudálkoztaiban?

Van itt egy öreg bíró Gózon, és ennek a Gó-
zonnak van két Gózon testvére, szinte mind a kettő
Gózon és sértés nélkül legyen mondva, mind a
kettő pap, még pedig a fehérvári püspöki me-
gyében.

Már most ezen három Gózonnak van egy ne-
gyedik testvérök, csakugyan Gózon; ki, a mint ő
maga sem tagadja, a fehérvári püspökség vagy
káptalanság fiskálisa . . .

A dolgok illetően állásában Gózon IV, a sa-
crae sedis consistorialis advocatus a többi gózo-
nak, signanter Gózon I, a város bíró, Gózon II,
Gózon III mind ketten papok, secundum ordinem
Melchisedek, s más családtagok és bourbillonok
közremunkálásával Nyári Pál ellenében fel fog
lépni. —

Szerkeztő! várjon csak: hogy jusson eszem-
be valami jó hasonlatosság!

Igen.

De nem jó lesz. Hát ha mégis. Mindjárt . .

Eh mit hasonlítgatok, nincs arra hasonlatosság,
ollyan bizonyos, hogy Nyári Pál lesz követünk.
A ki nem hiszi, fogadjunk ezer aranyba!

Oh Gózon bíró, Gózon-gózon, pap-pap és ön
Gózon: szentszéki fiskális, mibe vágjátok mind
négyen fejszétöket.

Szerkeztő: írjon ön e levélkéhez valami epi-

grammaticus véget, ha lehetne Shakespeareből,
mert én bár mint gondolkozom semmi okos nem
jut eszembe, s különben is ott efféle nem igen telik
Gózonophagus.

Váradról írják:

Szerkeztő! Ime egy minta, hogy kell vala-
mely lap számára vidéki levelet írni.

Böti Ödön visszalépett a követjelöltségről.
Elmegy biz ő, mondja a főrendekhez, a követek-
nél ugy sincs már pap, kit öklözni lehetne.

Nagy Váradon többen akarnak fellépni. Bizony
magam is szeretném, ha elválasztanának. A pol-
gárság suttog. A karok és rendek pedig trombi-
tálnak és dobolnak.

A követség osztogató cotteria. (Ez nem tör-
vénytől szentesített testület, szerkeztő.) Váradon
Szacsvaira vagy Csengerire a P. H. szerkeztőjére
agital.

Átkozott malitia van a dologban, az ember
nem tudja, mellyik jelöltet ámitják itt? Ugy lát-
szik, mind a kettőt szeretnék kifurumczvánczigolni.

Tegnap a körben nagy vita volt. Hozassák-e
„Marcius 15-két“ vagy nem, miután a mult hó-
napban az kitiltották, s ez árva országban szerte
currentáltatták.

Szavazat utján a többség a lapot megrendel.

Szerkeztő, végre egy önt közelebről érdek-
lő hirt.

Testvérei közül Ferencz és János a jurátus-
ságnak kosamadinert mondván, beállottak az ön-
kénytes hadseregbe.

Bendefi Péter.

Mimosák.

— Nehány hetek előtt a budapesti par excel-
lence polgárság 18 ezer aláírással borított bi-
zalmi leveket nyújtott át a ministerium-
nak. Az annál szebb volt, mivel — semmibe sem
került. — Ugyanazon bizalomszavazó polgárság
Irányi Dani barátunkat, — a marcziusi na-
pok egyik legkitünőbb emberét — képviselői közé
bevenni nem találta alkalmasnak, mert — mi-
nisterialis hivatalt visel.

Woher ist Graf Orindur,

Diese Zwiespalt der Natur?

— Egy excellentiás ministernek egyik osz-
tályfőnökéhez bizonyos folyamodvány nyújtatott
be. Az osztályfőnök átfutván azt, így szólt ko-
moly méltósággal a kérelmeshez:

Hát nem tud ön folyamodványt írni?

Micsoda megszólítás ez: tisztelt minis-
ter ur? Hát már nem excellentiás e ő ex-
cellentiája? És micsoda egyszerű beírás
ez, pusztán név aláírással? hát nem alázatos
szolgája e ön e ő excellentiájának?

„Puisque le tiran est á bas,

Laissez-nous prendre nos ébats.“

— A Miklós nevet viselő huszárezrednél van
egy kapitány és egy hadnagy. Gyönyörűséges le-
gények, hogy a ragya verné meg őket. A kapi-
tányt Békefinek hívják, s neve jelentésenek
megfelelendő, igen szereti a botot a tást. Midőn

nem régiben a mogyoró pácza az egész katoná-
ságnál beszédetett, a nevezett kapitány így com-
mentálá az eseményt „A pácztát ugyan félre tet-
tük, de ne gondolják kentek, hogy már most vége
van a testi büntetésnek, mert isten szent háromság
ugyise ugy lehuzatok ezután is akárkit, mint cz-
elöltt, s ollyan 25 vágatok rá, hogy harapni fogja a
padot.“ Uram, uram, kapitány ur! olvasta e ön;
„Háborus napjait egy. békeszeretőnek
ha nem, maradjon otthon és olvassa meg, mert
lássa — háborus időkkel élünk, midőn illyen bé-
kefi-kre épen semmi szükség nincsen.

A hadnagyot Tandlernek hívják. Ez sem
jobb a déákné vásznánál. A közelebbi remonte
szállítás alkalmával ugy osztogattatá a 25 botot,
mint a juliusi dinastia a becsületrend keresztjeit.
— Tandler! az illyen Tandlerrei még
sokba kerülhet.

— A gőzhajótársaság, gőzöseit számokkal és
nem — mint eddig — nevekkal kereszteli meg
Némelyek ebből az akarják kimagyarázni, hogy a
k. k. priv. Donau Dampfschiffahrts Gesellschaft
napjai honunkban megszámlálvák azonban
jobban értesíttek azt állítják, hogy számozás csupa
politicából történik, mert a számokat mindenik
nemzet saját nyelvében írotnak tekintheti.

— Az új főbíró hivataláról lemondott. Pusztit
neki — Éljen Graeff.

Csernátomi.

Szemle a Pestvárosi tisztujítás fölött.

Megtörtént hát valahára a Pestvárosi tisztuj-
ítás is.

A határ időt ép olly messzire tevék, mint a
választás helyét, mindkettő rosszul volt elintézve.
Tudjuk, hogy a választás helye az állóuti kaszár-
nya volt, valamint tudjuk azt is, hogy számtala-
non a távolság miatt nem mentek szavazni, nem is
tréfa ötször hatszor ide az isten háta mögé ki-
rúkkolni, holott az egészet el lehetett volna egy
a szabadságtéren állítandó bódében becsületesen
végezni. Ez a laktanya olly ronda még, miszerint
csodálni lehet, hogy néhány választó lábát nem
törte benne.

Lássuk az ercdményt.

Főpolgármester: Rottenbiller. Nincs szónk el-
lene, csak Leopoldnak ne írja magát.

Főbíró: Szász Mátyas.

Nekem mindig jó emberem volt, mégis job-
ban szerettem volna Graeff Josefet, pedig nem az-
ért, hogy G. talán jobb emberem fogott lenni,
hanem mert én radical vagyok.

Kapitány: Lang Ignác. Azzal ijesztenek tőle,
hogy rátartó, ez nem olly hiba, hogy jó tulajdo-
nait elfelednők.

Alpolgárm.: Ságodi Sándor. Becsületes em-
ber, de nem magyar, s már ez elég ok, hogy ne
örüljünk neki.

Tanácsnok: Madedl, Koller, Kacskovics, Ter-
czi, Kanicsér. — Ezek maradtak a régiek közül,
egyét szivesen kibrennolnánk, ugy hiszem, az il-
lető ki fogja találni, hogy rá czéloztunk.

Uj tanácsnokok: Schiefner Gyula, Thaisz Elek,
Lombai Imre, Polgár Károl, Aigner Miklós. Üd-
vezeljük őket, Feszli és Kasselik. A következők

megmutatja, olyanok lesznek-e, mint ők akarták, hogy egy tanácsnok milyen legyen!

Egy töredék a kijelöléssel nem volt megelégedve, s a ministeriumhoz folyamodott, melly öket elutasítá. Jól tette. Lechner miatt büszültek egy föl, ha tudnák, hogy Lechner milyen capitulista!! —

Hát mi mit szólunk? midőn az intelligencia közül egy embernél több be nem birt jutni kijelölőül.

A szoros értelemben intelligencia mellőzve volt.

Ezek a volt polgárféle emberek városi intézkedéseknél az intelligenciát tényezőül sem akarták tenni, pedig most mi is úgy adózunk, mint ők!

S azután milyenek nagy részben ezek a volt polgárok? Még irtani sem igen tudnak. A kijelölők választásánál vagy 25 kért meg, írnam be, a kiket ők kijelölőül akarnak, persze én azokat irtam be, kiket magam akartam, s végül megkérdezék: was bin ich Ihnen schuldig? O szabad választók!

Kérdezék németül: ki az a Fényes? Csizmadia felelém én. No úgy be kell írni, a csizmadiak mind értelmes emberek, und keine Latainer.

Azaz, mi nem akarjuk, hogy az intelligencia képviselve legyen.

Valóban szomorú dolog. El is megy még hat tisztujítás, míg az értelmiség tulnyomó lesz, míg a magyarság győz. Ki nem pesther Kind, vagy nem erger-heoger nevű, kitorlültek kegyetlenül.

Alkalmat veszek itt a radical körről szólni.

Ennek hatályosságára sokat számítunk, s több volt benne, ki rontott, mint ki csinált. Az a radical kör nem is radical; rajt kellene ismét bocsátania, hogy megtisztuljon, kevés benne a valódi timár legény.

Menjünk tovább.

Tanács-főjegyző: Horvát Károly. Mind a mellett, hogy competente voltunk, üdvezzeljük.

Aljegyzők: Monasterly, Tötössi, Valter Béla ismeretlen qualitás. Hamza Máté. Mióta iskolából kikerült irnok, másolni hát tud, meglátjuk tud-e fogalmazni is. Egyébiránt Jósefvárosi születés.

Törvényszéki főjegyző: Kerékjártó Alajos. — Mondják történeltanárnak fog kineveztetni, mellyre készülsége van is.

A többi négy régi maradt.

Halászi is törvényszéki aljegyzőül jelöltetett ki, holott biztos tudomásunk van, hogy ő csak főjegyzőséget vállalt volna. Itt 30 szavazattal volt kevesebbje a szükségesnél.

Általában a jegyzőkar mostohán ütött ki, majd olvasunk ismét desperat jegyzőkönyveket, no de hisz a tanácsnokok tudósításai közt is lesz elég kegyetlen szerkezetü.

Morlin Imrét a szorgalmas, jó fölfogásu jegyzőt sajnáljuk, hogy kimaradt.

Főügyész: Hochecker. Nem annak való. Jámbor egyéniség, szeretnének vele sorompóban állani esküdtzseknél.

És így Ritter kimaradt, ki a régi avas rendszernél a magyarság hatalmas bajnoka volt.

Alügyészek, Gratzer, Paksi, Szelke, Valter. Innen is szeretnének egyet kifüstölni.

Telekbiro: Schalacz megmaradt. A többi kisebb jelentőségü hivatalról nincs mit szólni.

Nem igen tapsolhatunk biz az egész választásnak, bár sokkal jobb tisztikart kaptunk az előb-

binél. Csak az vigasztal, hogy e tisztujítás ideiglenes, míg a városok másképp fognak rendeztetni, adja isten, hogy jövőre kielégítőbb szemlést tartassunk.

Szégyen és borzasztó kortóli elmaradásra mutat, hogy sokan még a vallást is tekintetbe vették. Az isten mentsen meg ugymond, hogy egy helvét egy ágostai s egy görögénél több bejőjön a tanácsnokok közé.

Pediglen.

Komárom Junius 18.
Polgárszerkesztő!

A komáromi várerősség az országos hadügy főszemefénye; azért az idegen érzelmek focusává tenni: nemzeti bűn.

Figyelmeztetni tehát a hadügyministert főleg jelen időben, midőn minden elhanyagolt perc vagy tévesztett lépés veszélyes következményt vonhatnak, nem csak, hogy nem árt, de sőt igen szükséges.

— E várcrősség jelenleg egészen idegen kezre van bízva.

A várkormányzó idegen nemzet fia s földszülöttje, következőleg sem lelkére sem nyelvére nem magyar. — Metternich teremtménye; jól ismerjük őt.

Ennek keze alatt a várcrősség tót, rác, olasz és német katonákból áll.

Ki áll jót, hogy a bécsi camarillának hazánk minden vidékein szomoruan tapasztalt dögvészes lázításai e várcrősségbe is nem hathatnak be?

Közelebb állunk Bécshez mint Pest.

Aztán tudja e ön, hogy Komárom várának ostromlására 150,000 embernyi hadsereg szükséges?

A világhódító Napoleon: lelkes hadseregével süker nélkül ostromlá e várat, s eltávozott.

Én nem tehetek róla ha illy zavaros időben pessimista vagyok, de erősen megvagyok győződve, ha a ministerium néhány héttel ez előtt az lett volna, az illir ügyekkel már tisztában volnánk.

Magyar várkormányzót tehát ide minél előbb, ki ismerje és szeresse hazáját s nemzetét, s kiben bizhatunk, hogy azon erősséget, melly már több királyainak is szolgált menedékkül megvédeni.

Aztán az önkéntes hadsereg egy része mielőbb alkalmaztassék ide. Valódi honfi kebleknek kellend itt összevonulniok, honszeretőben dusak, és erőseknek, mellyektől az árulás minden lehető alkalma és gyanuja és árnyéka távol legyen.

És ez még mind nem elég.

Szükség, hogy a komáromi nemzetőrség a lehető legjobban rendeztessék.

Szükség, hogy emo nemzetőrseregnek olly kiszolgált katonai egyén neveztessék parancsnokaul ki a hadi dolgokban is jártas, kiben bizhatunk, s ki hadi jártassága után elég képességgel s bátorsággal bir oda vezetni a nemzetörököt, hova a kifejlendő körülmények igénylik.

Ha kell az, erősség ellen, s ha kell mellette de minden esetre a haza érdekében.

Apropos parancsnok. Szerkeztő! ön igen szereti ha az afféle mákvirágokat önnek bemutatják; engedje meg, hogy én is kedveskedhessem egy illy polgármákvirággal.

Külsejére nézve ezen kis polgárnak, kinek a színe is osztrák.

Valóságos Montecucoli a hajdankorból, jelenleg pedig Budai László a neve, ő akar nemzetőségünknel parancsnok lenni.

Ezen ember még a megboldogult bürgermilitznek volt parancsnoka, a polgárokat aransujtással ékítette fel, s mint ezek annyira megízlelék azt, hogy parancsnokuk bölcs tanácsára s javaslatára azok immár nemcsak az aransujtástól, de a volt tiszték még tisztségüktől sem akarnak megválani. Miért? mert sajnálják a tiszti ruhát kárba menni. —

De még itt nem állapodtak meg, hanem elhatározzák magokban, hogy ők a többi egyszerű nemzetörökkel vegyülni nem fognak. És úgy is lett, mert Budai uram úgy akarta.

Az egyenlőségi és testvéri szeretetnek eme szép jelét csupán a cifraságnak az ő okáért tehát Budai Laczi teremtette elő.

Ha e miatt talán egyenetlenség találna köztünk kiütni: a felclősség a polgármestert és tanácsot fogja érni, miért nem hajtják végre a törvényt? ön parancsnok. Igen ha feltámadnak a holtak, kik a nádori kör utazás alkalmával az illyen Budai László féle emberek miatt a hiddal a Dunába halltak.

Győr városa, mint delegált bírása önöknek, a hid leszakadás ügyében majd elbánik önnel.

Parancsnok?... Krucifiksz szakerment kis vitéze, hogy gondol ön illyet? hiszen ha ön commandirozna bennünket balra, ön iránti különös simpathiánknál fogva mi mindég jobbra mennénk. Az érdekegység és egymáshozí simulásnak illy esküdt ellenségét mi őrnagyunkul soha el nem ismerünk. Ön egyáltalában alkalmatlan minden nemére a hivatalnak.

Fogjon ön evezőlapátot, itt még használhat magának és másnak is. Adieu polgármákvirág.

Önnel pedig polgárszerkeztő, béke és barátság. —

Kettő.

Junius 19. reggel a újépületben a magyar sor-katonaság az ugynevezet alkotmányi esküt szokott ünnepélllyel tette le. Az egész zászlóalj egy rendez négyoszögbe összeolvadván, középből a Csákó ab! és a hitszavak hangzottak. A ministerium részéről természetes dolog, egy cancellista sem jelent meg.

Elolvastatott az eskü német, magyar és tót nyelven, tehát legeslegelőször németül. A hitforma pleno tituló az austriai császárról szól, ennek és általában a katonai főnökök parancsaira szigorun kötelez, az egyetlenegy szócska alkotmány alig észrevehető benne.

Ki jelen volt és még nem tudta mi a guny és satyra, most már jól tudja. A régi absolutisticus eskübe a szó Verfassung beléfoltoztatott és ez az egész alkotmányi eskü.

Ugyan kérlek benneteket magyar katonák tudjátok é már, hogy ti ezentul csupán a magyar alkotmányt és a magyar királyt az ellenség ellen akarjátok védni? tudjátok é ki lesz ezentul a magyar alkotmánynak és a magyar királynak ellensége? tudjátok é már, hogy a magyar királyi ministeriumnak parancsait teljesitnetek kell.

Es ezt csúfolják alkotmányi eskünek? Feleljen érte, kit a felelőség illet. Mi pedig kérdjük, hányszor fogunk még e tárgyban elégedetlenkedni?

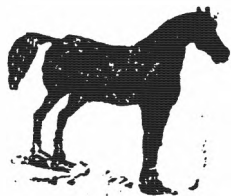
Argus.

H i r d e t é s e k.

Több polgártársam azon bizalmas nyilatkozására, miszerint Pest város képviselői közé engem is szándékoznak sorozni, őszinte köszönetem kijelentése mellett ezennel kinyilatkoztatom, hogy én részint azért, mivel testvéremet b. Podmaniczky Lászlót szinte számos polgár szándékozik képviselőül megválasztani, és ő, tekintve e város közügyeiben fáradhatlan munkássága által több év óta szerzett érdemeit, előltem kétségtelenül elsőséggel bír, de két testvér együtt képviselő úgy sem lehet; részint pedig azért, mivel eddigi tehetségem öntudatában inkább hivatva érzem magamat e városnak, mint közpolgár, csekély tehetségem szerint szolgálni: a képviselőiséget hancán azzal megtiszteltetném is, el nem vállaltam, azért ezennel felhivom polgártársaimat, hogy rám szavazni ne sziveskedjenek.

Pest, június 19.

B. Podmaniczky János.

Három darab 15 markos ló, mellyek közül 2 hámos és 1 paripa eladandó.

Bővebben értesülhetni a tulajdonossal „arany sas“ vendéglőnél 2. sz. alatt, folyó hó 26-áig.

Második jelentés.

Özvegy Willing Györgyné e lapok 76-ik sz. Kassalik János és Zahn Gotthilf ellen tett jelentése valóságául, továbbá is a tanácsi f. é. Jan. 28-ai 1574-dik sz. folytán a fenyítő törvényszék előtt forgó vádlevelére, és 7 tanui vallomásaira hivatkozván, jelenti: hogy e két vádlott ellen még egy másik hatalmaskodási kereset is Már János főlpörösége alatt f. é. 1929-ik sz. a. létezik ezen jelentés felsőbb helyen is benyújtott. És ez szolgáljon Kassalik János e lapok 78-ik sz. tett válaszára kiméletes feleletül, azoknak pedig, kiket érdekel, tudományul.

Kiadó lakások.

Pesten a fő uton (Hochstrass:) 30. sz. alatti ujon épült házban Csernovich háza általellenben, első emeleti 14 díszelt szobák 900 p ft bérért 2ik és 3dik em. let, osztályosan is 8, 7, 6, 5, 4, 3 és 2 szobákból álló lakokra osztva, azonnal kiadandók.

Épen most jelent meg
Magyar Mihál
könyvkereskedésében:

Tájékozás

átalakulási
érdekeink körül

Irtá
Ö t e v é n y i.
Ára 30 pkr.

(3)

Előfizetési Felszólítás.

A „Fünfkirchner Zeitung“ nevű pécsi német (ap, melly oly rövid idő alatt is igen nagy partfogásban részesült, július 1-ső napjától kezdve hetenként háromszor jelenedik meg, és pedig ha rendkívüli körülmények kívánják, mellék etekkel

A szerkesztőségnek fáradhatatlan igyekezett után, sikerült nemcsak az egész alduna-vidékről hanem Tót-, Horvát-, Dalmát-, Austria-, Török-Görög- és Olaszországból is munkatársakul a legjelesebb férfiakat megnyerni; és így e lap oly szerencsés helyzetben van, hogy a monarchia minden részeiből a leggyorsabb, érdekesebb közleményeket adhatja.

Előfizetési díj helyben Pécsen évnegyedenként 2 p. ft, postán nyomtatott borítékban szétküldve Magyarország és a mellék tartományokra nézve 2 ft 24 kr. p. p.

Előfizetheti Pécsen a szerkesztő hivatalban, mint szinte a könyvkereskedésekben is, egyébutt pedig Magyarországon és Austriában minden felelős postahivataloknál.

Hirdetések is vétetnek fel, hasábjától, — apró betűkben — 2 p. krt számítva.

A felvett iratok nyomott ivétől 20—40 pft tiszteletdíj fog fizettetni.

Szintugy egy melléklet is „Pécsi Tárogató“ cím alatt az előfizetők arányához képest fog ezen lap mellett megjelenni.

tulajdonos és felelős szerkesztő
Neuwirth E. A.

Elveszett!

A 3 korona-utcától, keresztül a váciut és hidutcán Budáig f. e. jun. 21. délután 3 és 4 óra között, egy papirtekeres 6000 — hat ezer — pengő forinttal. A becsületes találó kéri az 500 pengő forint jutalom mellett a pestvárosi kapitányi hivatalnál átszolgáltatni.

Gőzhajók járása

1848-ik évi május 1-jétől kezdve.

Pestről Bécsig naponként, reggeli 6 órakor, kapcsolatban Győrrel.

„ Orsovára minden vasárnap, reggeli 5 órakor. Galacz és Konstantinápolyi kapcsolatban az oláh részen, és május 7- és 21-kén Odessával.

„ „ minden csütörtökön reggeli 5 órakor (minden 14 napokban egyösül Galacz és Konstantinápolyal a török részen.)

E gőzösök megérkeznek Orsováról minden vasárnap reggeli 4 órakor, és minden csütörtökön délutáni órákban.

„ Tittelig minden kedden és pénteken reggeli 5 órakor, le- és fölfelé Eszéken át; a kedden elinduló gőzös Szegeddel kapcsolatban áll.

E gőzösök minden vasárnap és szerdán délutáni órákban Tittelből megérkeznek.

Vontatóhajók indulásai.

Pestről Bécsbe minden hétfőn és csütörtökön elindulnak; és minden szerdán és szombaton megérkeznek.

„ Orsovába minden kedden elindul, és minden szerdán megérkezik.

Pest, május 1-jén 1848.

Az első cs. kir. szab. dunagőzhajózási társaság főügynöksége.

Megjelenik e lap **minden este** Előfizetheti e lapra Pesten a Beimel-féle nyomdában (Al-Dunator Piaristák épülete). — A vidéken a postahivataloknál.
EGYES SZÁM ÁRA 3 kr. pp.

Felelős szerkesztő Páló Albert. — Nyomtatja és kiadja Lukács László.